

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.747 van 23 december 2003
in de zaak A.127.390/XIV-11.925.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat R. VANDEPUTTE,
 kantoor houdende te 9040 GENT,
 Halvemaanstraat 7

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 3 september 1975 en van Chileense nationaliteit, op 27 september 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 januari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 26 november 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VANDEPUTTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur E. SCHOUTEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 13 december 2000 en verklaart zich vluchteling op 15 december 2000.

1.2. Op 9 januari 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 28 augustus 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Santiago en heeft u de Chileense nationaliteit. Sinds 1996 zou u samenwonen met uw partner XXX. U zou topografie hebben gestudeerd, maar omwille van de geboorte van uw dochter zou u hiermee zijn gestopt. In de periode 1990-1995 zou u lid zijn geweest van de organisatie van de Communistische Jongeren in uw dorp. U zou een soort monitor van de jongeren zijn geweest. Omwille van meningsverschillen zou u de organisatie hebben verlaten. Sinds 1996 zou u zich actief hebben ingezet voor het lot van de Mapuche, welke een inheemse indianenbevolking is in Chili. De overheid zou hebben beslist een groot project van waterkrachtcentrales te ontwikkelen in Alto Bio-Bio, de streek van de Mapuche. Daardoor zouden de Mapuche van hun gronden worden verdreven wat een grote ecologische impact zou hebben. De regering zou de kaart trekken van de Spaanse multinational

Endesa España, die verantwoordelijk is voor de constructie. Door vrijwilligerswerk en demonstraties hoopte u samen met andere vrijwilligers de bevolking te steunen. In februari 1998 zouden jullie er zijn in geslaagd de constructie van het project stil te leggen. De politie zou de demonstratie hebben beëindigd en zou u samen met twee buitenlanders hebben aangehouden. U zou kortstondig zijn ondervraagd en na één dag onvoorwaardelijk zijn vrijgelaten. In februari 1999 zou u opnieuw kortstondig zijn aangehouden bij een demonstratie. Ze zouden u hebben vrijgelaten op voorwaarde dat u zich niet langer naar Alto Bio-Bio zou begeven. U zou dit verbod echter hebben genegeerd en verschillende malen zijn teruggekeerd. U zou verschillende malen zijn lastig gevallen en geïntimideerd door de burgerwachten 'Guardia Civil'.

In maart 1999 zou u lid zijn geworden van de organisatie Asamblea Defensa del Rio (ADR). Dit zou een organisatie zijn van studenten, werknemers en vrijwilligers die opkomt voor de sociaal onderdrukten. U zou daar verantwoordelijk zijn geweest voor de propaganda, het verspreiden van affiches en folders. Jullie zouden zich vooral hebben ingezet voor de rechten van de Mapuche en de ecologische gevolgen van het project. Daarom zou u verschillende malen naar Alto Bio-Bio zijn gereisd om demonstraties te organiseren tegen de regering en de Spaanse multinational. De manifestaties waaraan u deelnam zouden dikwijls gewelddadig uit elkaar zijn geslagen door de autoriteiten. In februari 2000 zou het huis van ADR in Alto Bio-Bio zijn vernietigd door werknemers van Endesa.

Op 12/10/2000 zou er een grote manifestatie hebben plaatsgevonden in Santiago, waarbij er meer dan drieduizend personen aanwezig zouden zijn geweest. Op zeker ogenblik zou alleen u door de Guardia Civil uit de manifestatie zijn geplukt. Ze zouden u hebben geslagen en u gewond hebben achtergelaten in Orilla de Santiago. Op 04/12/2000 zou u op de terugweg van een vergadering plots met een wapen zijn bedreigd door personen in een witte bestelwagen. Ze zouden de trekker hebben overgehaald, maar er zouden geen kogels in hebben gezeten. Daarna zouden ze zijn weggereden. Daarop zou u contact hebben opgenomen met uw organisatie die u zou hebben aangeraden het land te verlaten.

In december 2000 zou u vanuit Santiago zijn vertrokken en via Argentinië en Spanje naar België zijn gereisd, alwaar u op 15/12/2000 asiel aanvraagde. Uw partner zou nog bij haar moeder in Chili zijn gebleven. Na het ontvangen van verschillende dreigtelefoontjes zou ze op 30/06/2002 Chili hebben verlaten om u in België te vervoegen.

Ter staving van uw asielverzoek legt u de volgende documenten voor: uw paspoort, een aantal krantenartikels die de algemene situatie beschrijven, strooibiljetten van de organisatie Voces del Biobio, folders aangaande een manifestatie die jullie organiseerden.

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er wat u betreft ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. U vreest te worden vervolgd door de Chileense autoriteiten omwille van uw activiteiten voor de Asamblea Defensa del Rio. Als aanwijzing hiervoor haalt u drie kortstondige arrestaties aan, alsook een bedreiging door onbekenden. Wat u aanvoert komt echter niet overeen met de objectieve context in Chili zoals beschreven in de talrijke landenrapporten waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. US Department of State Country Report on Human Rights Practices in Chili, dd. 04 maart 2002; Human Rights Watch Worldreport 2001 & 2002; Amnesty International Jaarboek 2001 & 2002). Hieruit blijkt dat de angst die u verklaart te hebben het slachtoffer te worden van ernstige mensenrechtenschendingen en/of vervolging door de autoriteiten in grote mate dient gerelativeerd te worden. Zo voorziet de grondwet in een vrijheid van vereniging en meningsuiting, welke door de Regering in het algemeen wordt gerespecteerd. Er dient te worden gesteld dat de politie soms geweld gebruikt tegen demonstranten, maar dat dit niet als buitensporig kan worden beschouwd.

Het feit dat u drie maal (1998 en 1999) kortstondig door de autoriteiten werd aangehouden tijdens een demonstratie, dient te worden gezien als een louter administratieve maatregel om de demonstratie te beëindigen. De aanhoudingen zouden van korte duur zijn geweest en u zou telkens zonder rechtsgevolgen zijn vrijgelaten. Dit lijkt te worden bevestigd door uw verklaringen waaruit blijkt dat de demonstraties de werkzaamheden van het project hinderden, waardoor de autoriteiten de demonstratie als een strafbaar feit konden aanzien. Wat betreft uw derde aanhouding op 12/10/2000 dient er te worden opgemerkt dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt aangetast. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u als enige door de autoriteiten uit de demonstratie te zijn geplukt omdat ze u herkenden en u werd meegenomen (verhoorverslag CGVS p. 17-18). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat er die dag vele mensen werden gearresteerd. Ten slotte verklaarde u niet te weten wie de personen waren die u vanuit een witte bestelwagen zouden hebben bedreigd. U heeft bijgevolg louter een vermoeden dat het wat dit eenmalige incident betreft om de autoriteiten ging. Wat er ook van zij, er kan niet worden gesproken van een systematische en persoonsgerichte vervolging in het kader van de Vluchtelingenconventie.

De door u voorgelegde documenten bevestigen uw identiteit, de situatie van de Mapuche, en de activiteiten van ADR, welke hier niet ter discussie staan, maar brengen geen elementen aan die aantonen dat u zou worden geviséerd en vervolgd in de zin van de Vluchtelingenconventie.

(...).".

2. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 62, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 149 van de Gecoördineerde Grondwet, omdat de motivering van de bestreden beslissing voorbijgaat aan de verplichting om in ieder dossier de aspecten, eigen aan de zaak van de persoon in kwestie, te onderzoeken conform de definitie van de Conventie van Genève;

2.1. Overwegende dat artikel 149 van de Grondwet betrekking heeft op de motiveringsplicht van rechtscolleges en bijgevolg enkel kan worden aangevoerd tegen jurisdictionele beslissingen; dat de bestreden beslissing een administratieve beslissing betreft, zodat voormeld artikel niet dienstig kan worden ingeroepen en niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden;

2.1. Overwegende dat wat de aangevoerde schending van de motiveringsplicht betreft, de Advocaat van verzoeker op goede gronden in haar verzoekschrift en ter zitting aanvoert dat slechts een oppervlakkig onderzoek werd gevoerd in het asiëldossier van verzoeker, terwijl onder meer op het internet voldoende informatie met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde problematiek terug te vinden is; dat niettegenstaande het de taak van de Advocaat van verzoeker is om met concrete documenten of internetadressen aan te tonen dat talrijke informatie beschikbaar is, en het niet aan de Raad van State toekomt dit in haar plaats te doen, uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de door verzoeker aangehaalde problemen enkel heeft onderzocht in het licht van de algemene situatie in Chili en dat geen grondig onderzoek werd gevoerd naar de concrete feiten die verzoeker aanhaalt; dat zoals de Advocaat van verzoeker terecht ter zitting heeft aangevoerd, uit een summier onderzoek op het internet blijkt dat met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde feiten, met name problemen met de Spaanse multinational ENDESA en met de Chileense autoriteiten, uitgebreide informatie beschikbaar is; dat het niet aan de Raad van State toekomt de feiten zelf te beoordelen, doch dat uit het onderzoek naar de wettigheid van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in casu niet de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd bij het onderzoek van verzoekers dossier; dat dit onder meer blijkt uit het antwoorddocument dat zich in het administratief dossier bevindt, waarin wordt vermeld dat onder de zoekterm “ADR” geen informatie is terug te vinden op het internet; dat uit het summier onderzoek van de Raad van State, gevoerd in het kader van zijn wettigheidstoezicht, blijkt dat minstens één document is terug te vinden met de vermelding van de term “ADR” en “Asamblea por la Defensa del Rio”, de organisatie waarvan verzoeker verklaart deel uit te maken; dat uit voormeld antwoorddocument evenwel blijkt dat de afkorting “ADR” verkeerdelijk als “Asamblea para la Defensa del Rio” wordt vertaald, zodat het niet

verwonderlijk is dat op basis van deze foutieve vertaling geen informatie werd gevonden op het internet; dat derhalve de motieven waarop de bestreden beslissing steunt ofwel algemeen zijn (met name een vergelijking van de door verzoeker aangevoerde, concrete feiten met “de objectieve context in Chili” zoals beschreven in de talrijke landenrapporten waarover het Commissariaat-generaal beschikt), ofwel vergezocht zijn (één zogenaamde tegenstrijdigheid in het ganse asielrelaas, dat coherent en samenhangend is); dat daargelaten de vraag of de feiten waarvan verzoeker verklaart het slachtoffer te zijn geweest dienen te worden beschouwd als daden van persoonlijke en systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zij niettemin dienen te worden beoordeeld in functie van de beschikbare informatie met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde problemen met de multinational ENDESA en de Chileense autoriteiten en niet enkel met betrekking tot informatie over de algemene situatie in Chili;

Overwegende dat het eerste middel gegrond is;

3. Overwegende dat er grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 januari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drieëntwintig december tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.